

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011, тел. (044) 254-56-73, факс (044) 254-43-93
E-mail: inform@dkrp.gov.ua, Web: <http://www.drs.gov.ua>, код ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____
на № _____ від _____

**Московська сільська рада
Липоводолинського району
Сумської області**
вул. Дериземлі, 18, с. Московське,
Липоводолинський район, Сумська
область, 42525

*Стосовно пропозицій щодо удосконалення
проекту регуляторного акта*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Московської сільської ради Липоводолинського району Сумської області «Про встановлення місцевих податків і зборів на 2020 рік» (далі – проект рішення), а також документи, що надані до нього листом Московської сільської ради Липоводолинського району Сумської області від 02.05.2019 № 162-02-14.

За результатом проведеного аналізу проекту рішення, експертного висновку постійної комісії з питань планування, бюджету, фінансів, земельних питань та питань комунальної власності, а також аналізу регуляторного впливу до проекту рішення на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

Проектом рішення на території Московської сільської ради передбачається встановити:

- податок на майно, що складається з:
 - а) податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки;
 - б) транспортного податку;
 - в) плати за землю;
- єдиний податок;
- туристичний збір.

Щодо проекту рішення в цілому

1. Назва проекту рішення потребує редакційних правок в частині доповнення назвою сільської ради, на території якої будуть справлятися податки і збори, що встановлюються.

2. Пунктом 3 проекту рішення встановлюються умови оприлюднення рішення Московської сільської ради.

Відповідно до частини п'ятої статті 12 Закону регуляторні акти прийняті органами та посадовими особами місцевого самоврядування, офіційно

ВІХ №3779/0/20-19 від 30.05.2019

Сидорський Олег Леонідович

оприлюднюються в друкованих засобах масової інформації відповідних рад, а у разі їх відсутності – у місцевих друкованих засобах масової інформації, визначених цими органами та посадовими особами, не пізніш як у десятиденний строк після їх прийняття та підписання.

Враховуючи вищезазначене, пропонуємо забезпечити оприлюднення проекту рішення у друкованих засобах масової інформації відповідно до вимог Закону.

3. Податковий кодекс України (далі – ПКУ) регулює відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема визначає вичерпний перелік податків та зборів, що справляються в Україні, та порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права та обов'язки тощо.

Згідно із пунктом 12.3. статті 12 ПКУ сільські ради в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів, а їх встановлення здійснюється у порядку, визначеному ПКУ.

Підпунктом 12.3.2. пункту 12.3. статті 12 ПКУ встановлено, що при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи, визначені статтею 7 ПКУ.

Однак, не всі обов'язкові елементи податків, що передбачені статтею 7 ПКУ, визначені у проекті рішення та його додатках, а саме: не зазначені об'єкт та база оподаткування для єдиного податку; строки та порядок подання звітності про обчислення і сплату податку на майно та туристичного збору.

Отже, пропонуємо визначити у проекті рішення (його додатках) всі обов'язкові елементи податків/зборів або навести посилання на конкретні положення (абзаци, пункти, частини, статті та розділи) ПКУ, якими вони встановлені.

Щодо плати за землю

1. Відповідно до підпункту 14.1.147. пункту 14.1. статті 14 ПКУ плата за землю – обов'язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку або орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності.

Законодавством України визначено процедуру встановлення, формування та розрахунку розмірів орендної плати за землю. Додаткового регулювання цього питання з боку органів місцевого самоврядування не передбачено.

Беручи до уваги вищевказане, пропонуємо у назві підпункту 1.1.3. проекту рішення, назві та тексті додатка 3 до проекту рішення слова «плата за землю» замінити на «земельний податок».

2. Пропонуємо привести додаток 3.1 до проекту рішення у відповідність до вимог пункту 274.2. статті 274 ПКУ в частині встановлення ставки податку для земель, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання.

3. Відповідно до пункту 274.1. статті 274 ПКУ ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється у розмірі не більше 3 відсотків від їх нормативної грошової оцінки, для земель загального користування - не більше 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки, а для сільськогосподарських угідь - не менше 0,3 відсотка та не більше 1 відсотка від їх

нормативної грошової оцінки, а для лісових земель - не більше 0,1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки

Беручи до уваги вищевказане, пропонуємо привести пункти 11 та 14 додатка 3.1 до проекту рішення (стосовно ставок для юридичних осіб) у відповідність до вищевказаних вимог ПКУ.

Щодо єдиного податку

Пунктом 2 додатка 4 до проекту рішення передбачається встановити ставки єдиного податку для фізичних осіб-підприємців для першої групи платників єдиного податку – 10% до розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб та для другої групи платників єдиного податку – 20% до розміру мінімальної заробітної плати, встановлених законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Відповідно до норм пункту 293.2. статті 293 ПКУ фіксовані ставки єдиного податку встановлюються сільськими, селищними та міськими радами для фізичних осіб-підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності.

У зв'язку із вищевказаним, пропонуємо пункт 2 додатка 4 до проекту рішення привести у відповідність до вимог статті 293 ПКУ.

Підсумовуючи наведене, проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, а саме, з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо аналізу регуляторного впливу до проекту рішення (далі – АРВ)

Наданий АРВ, а саме його зміст і наповнення, не у повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151) (далі – Методика).

Так, у розділі I «Визначення проблеми» АРВ, згідно із вимогами Методики, розробник повинен чітко визначити причини виникнення проблеми, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема навести дані у кількісному (грошовому) вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб, зазначити, які ставки податку діють на відповідній території на сьогоднішній день, проаналізувати причини, чому розмір ставок податків потребує збільшення/залишення на існуючому рівні/зменшення, а також, охарактеризувати та оцінити сфери, на які проблема справляє найбільший негативний вплив.

Натомість, розробником проекту рішення не проведено відповідного аналізу проблеми, що не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом доцільності, оскільки не дотримано необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми.

У розділі II «Цілі державного регулювання» АРВ задекларовані розробником цілі державного регулювання не є вимірюваними та не у повній мірі відповідають проблемі, визначеній у попередньому розділі.

У розділі III «Визначення та оцінка способів досягнення визначених цілей» АРВ розробник повинен визначити всі можливі альтернативні способи вирішення

існуючої проблеми та оцінити (порівняти) вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них. Тому, вважаємо, що до альтернативних способів вирішення проблеми АРВ доцільно було б додати третю альтернативу, а саме: «Встановлення ставок податків та зборів в меншому від запропонованого проектом регуляторного акта, розмірі».

При визначенні альтернативних способів досягнення цілей розробник не проаналізував та не оцінив вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них у числовому (грошовому) вимірі.

Також в АРВ фактично не обгрунтовано ставок податків та зборів, що передбачається встановити для суб'єктів господарювання та фізичних осіб, а також не наведено алгоритм їх визначення. Насамперед це стосується максимальних розмірів ставок земельного податку для окремих категорій земельних ділянок (земель водного фонду, промисловості, енергетики та зв'язку), єдиного податку для суб'єктів господарювання першої та другої груп спрощеної системи оподаткування, а також туристичного збору для внутрішнього туризму.

Зважаючи на те, що розробка проекту рішення спрямована, зокрема на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету, а ставки вказаних податків та зборів встановлюються на максимальному рівні, відсутність в АРВ належних розрахунків витрат суб'єктів господарювання не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також не дозволить у подальшому об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

У зв'язку з неналежним опрацюванням вказаних розділів АРВ, у розділі IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» розробником фактично не доведено вибір оптимального альтернативного способу.

У розділі V «Механізм та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми» АРВ не описано механізм дії запропонованих регулювань з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації його вимог.

У розділі VIII «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» АРВ пропонуємо визначити такий обов'язковий числовий показник результативності регуляторного акта, як розмір коштів і час, що витратяться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами на виконання його вимог.

Відповідно до пункту 10 Методики визначаються прогностичні значення показників результативності регуляторного акта протягом різних періодів після набрання чинності останнім.

Отже, пропонуємо у розділі VIII АРВ визначити прогностичні показники результативності на I, II, III та IV квартали 2020 року.

У розділі IX «Визначення заходів, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта» АРВ визначені строки проведення базового та повторного відстежень результативності дії регуляторного акта не відповідають вимогам статті 10 Закону, які повинні

здійснюватись до дня набрання чинності цим регуляторним актом та за три місяці до дня закінчення визначеного строку дії регуляторного акта відповідно.

У пункті 1 Тесту малого підприємництва (далі – М-Тест) до АРВ розробником проекту рішення не вказано місяця проведення робочих нарад та зустрічей з представниками підприємництва, не наведено інформаційних даних про їх учасників, не описано результати опитувань та не зазначено оцінку з боку підприємницької громадськості на запропоновані регулювання.

У М-Тесті для запропонованих регулювань не розроблено коригуючих (пом'якшувальних) заходів для малого підприємництва.

Вищезазначене не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципами збалансованості – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Підсумовуючи наведене вище, пропонуємо привести проект рішення Московської сільської ради Липоводолинського району Сумської області «Про встановлення місцевих податків і зборів на 2020 рік» у відповідність до вимог чинного законодавства України, з урахуванням наданих вище зауважень та пропозицій, а аналіз регуляторного впливу до нього – до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151).

Про результати розгляду цього листа пропонуємо поінформувати Державну регуляторну службу України.

**Голова Державної
регуляторної служби України**

Ксенія ЛЯПИНА

